

**(Címer)**  
**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.III.30.365/2018/4.szám**

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Budai-Illyés Anett ügyvéd (**cím1**) által képviselt **felperes neve, felperes székhelye** szám alatti székhelyű felperes által - a Dr. Pencz Kamilló ügyvéd (**cím2**) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** szám alatti székhelyű alperes ellen - amely perbe a felperes pernyertessége érdekében a Dr. Orosz János ügyvéd (**cím3**) által képviselt **felperesi beavatkozó neve, székhelye** szám alatti székhelyű gazdálkodó szervezet beavatkozott jogalap nélküli gazdagodás megfizetése iránti perében a Kecskeméti Törvényszék 2018. október 15. napján kelt 7.G.20.529/2018/23. sorszámú ítélete ellen a felperes által 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

**Í T É L E T E T:**

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja**.

A felperes köteles megfizetni az államnak az adóhatóság felhívására 160.000,- (Egyszázhatvanezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S**

A peres felek között a **(település 1)-i** Törvényszék előtt **...G.../2014. szám** alatt per volt folyamatban az általuk 2013. október 4. napján kötött „Megállapodás hitel-ingatlancseréről” megnevezésű szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. Az elsőfokú bíróság 83. sorszámú ítéletében megállapította a szerződés érvénytelenségét, és elrendelte az eredeti állapot helyreállítását. A fellebbezés folytán eljáró **(település 2)-i** Ítéltábla 2016. október 13. napján kelt Gf..../2016/4. sorszámú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a szerződés érvénytelenségének okát - a vételár feltűnő értékaránytalanságát - akként küszöbölte ki, hogy a vételárat 450.000.000,- Ft-ban határozta meg és ezzel a szerződést érvényessé nyilvánította, kötelezte alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 146.212.835,- Ft-ot. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria Gfv..../2017/12. sorszámú - kijavított - ítéletében a jogerős ítéletet azzal tartotta fenn hatályában, hogy a tőkeösszeg után az alperest kötelezte 2013. október 4. napjától 2016. november 28. napjáig terjedő időszakra késedelmi kamat megfizetésére. Az alperes 2016. november 28. napján felperes részére az alperesnél vezetett számlára történő utalással 153.400.000,- Ft-ot megfizetett, míg ugyanezen a napon leemelt 139.806.935,- Ft-ot.

A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését jogalap nélküli gazdagodás címén 139.806.935,- Ft és késedelmi kamatai megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy az alperes a jogerős ítéletben foglaltaknak eleget tett, de ugyanazon a napon a számlájáról leemelt 139.806.935,- Ft-ot, melynek indokát felhívás ellenére sem adta meg. Alperes azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes által vállalt készfizető kezesség, valamint a (...) számú szerződés 2/A. számú mellékletében aláírt felhatalmazó levél alapján került beszédésre a hitelező regressz igénye alapján. Az alperesnek nem volt joga levonni a hivatkozott összeget a számlájáról, mert rendelkezési joga a számla felett nem volt (Ptk. 6:579. § (1) bekezdés, Ptk. 6:155. § (1) bekezdés).

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a vele és a felperessel azonos tulajdoni körbe tartozó A Zrt. „f.a.”, mint egyenes adós között kölcsönszerződés teljesítéséhez a felperes készfizető kezességet vállalt, melyhez kapcsolódóan a felperes a kezesi szerződés mellékleteként felhatalmazó levelet írt alá az alperesi pénzügyintézet, mint kedvezményezett javára. A kölcsönszerződés alapján az egyenes adós A Zrt. „f.a.”-nak 2016. november 28-i állapot szerint 916.955,51 euró lejárt tőketartozása állt fenn, melyért a felperes készfizető kezesi szerződés alapján az egyenes adóssal egy sorban helytállási kötelezettséggel tartozott. A felhatalmazó levél alapján a felperes pénzforgalmi számlájáról 139.806.935,- Ft-ot készfizető kezesi teljesítés jogcímén beszédett az egyenes adós kölcsönszerződés alapján fennálló és lejárt tartozása miatt, mellyel csökkentette a fennálló tartozás összegét. A felperest, mint készfizető kezest korábban a kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetésére felszólította, mely „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza hozzá. A készfizető kezességvállalás és a felhatalmazó levél alapján jogosultsága volt az azonnali beszédési megbízás érvényesítése, ezért nem gazdagodott jogalap nélkül.

A felperes pernyertessége érdekében perbe lépett beavatkozó előadta, hogy a **(település 3)-i** Törvényszék ...G.../2016. számú eljárásában hozott jogerős ítélete szerint a A Zrt. „f.a.”, mint I. r. alperes, a jelen per felperese, mint II. r. alperes, továbbá a perben nem álló **személy 1** III. r. alperesek kötelesek voltak 29.900.000,- Ft és ezen összeg utáni késedelmi kamatok megfizetésére a számára. Miután tudomást szerzett a **(település 2)-i** Ítéltábla Gf.../2016/4. sorszámú ítéletéről, biztosítási intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, és a **(település 3)-i** Járásbíróság 2016. december 2. napján kelt végzésével pénzkövetelésének biztosítását rendelte el. Üzleti kapcsolata alapján mindösszesen 13.592.006,- Ft összegű követelése áll fenn kezesi szerződés alapján a felperessel és **(személy 1)**-el, mint a A Zrt. „f.a.” készfizető kezesével szemben. Fizetési meghagyás kibocsátása, biztosítási intézkedés elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő, mert a kötelezettekkel szemben több végrehajtási eljárás is folyamatban volt. A pénzkövetelésekre elrendelt biztosítási intézkedések esetén a Vht. 191. § (1) bekezdése alapján a teljesítés sorrendjét a pénzforgalmi szolgáltató általi átvétel időpontja határozza meg, ezért a ...V.../2016/16. számú foglalásnak - amely a 13.592.065,- Ft összegű követelésével kapcsolatos végrehajtási eljárás - mindenképpen prioritást kellett volna élveznie bármely más követeléssel szemben. Az alperes saját követelését önkényesen az ő követelése elé helyezte, amikor a felperessel szemben fennálló kamattartozását saját követelésébe beszámította.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 2.000.000,- Ft perköltséget. Döntését azzal indokolta, hogy az alperes az őt megillető készfizetői kezességvállalás jogcímén 2016. november 28-án érvényesítette a felperessel szembeni követelését, míg a beavatkozó igényérvényesítése folytán elrendelt biztosítási intézkedések csak ezt követő időpontra tehetők, ezért az alperesnek nem lehetett tudomása a beszámítás időpontjában a biztosítási intézkedésekről. A felperes a jogkövetkezményekre történő felhívás ellenére sem tett nyilatkozatot, nem igazolta, hogy az alperesnek nem volt joga készfizető kezességvállalás jogcímén levonni a számlájáról a vele szemben fennálló pénzkövetelést. A beavatkozó által előadottak nem

voltak alkalmasak arra, hogy az alperes érdemi ellenkérelmében foglaltakat megdöntsék, a biztosítási intézkedés később történt, mint a beszámítás. A perköltségre vonatkozó döntését azzal indokolta, hogy a felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a feljegyzett eljárási illetéken túl a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (Imr.) 2. § (2) bekezdésében megjelölt csökkentett mértékű munkadíjat, mely arányban áll a jogi képviselője által ellátott tevékenységgel.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezése megváltoztatását és a perköltség összegének mérséklését kérte, mert a megállapított összegű perköltség túlzott és aránytalan, figyelembe véve az alperesi képviselő által a teljes eljárás során végzett munkaórák, a perben előterjesztett beadványok, illetve tárgyalásokon való személyes részvételek számát is. Az alperes jogi képviselője egyetlen ellenkérelmet nyújtott be 2017. szeptember 20-án, továbbá a szünetelést követő négy tárgyalásból csak egy tárgyaláson jelent meg. Hangsúlyozta, az Imr. 2. § (2) bekezdése alapján az (1) bekezdés szerint felszámított ügyvédi munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, amennyiben az jelen esetben nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **nem alapos.**

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletében az általa az alperesnek fizetendő perköltség összegére vonatkozó döntést sérelmezte. Ezért az ítéletábra - a fellebbezési kérelemhez való kötöttség miatt - az elsőfokú bíróság ítéletének csak a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegére vonatkozó rendelkezését vizsgálta.

Az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a pervesztes felperes által a pernyertes alperesnek fizetendő elsőfokú eljárási - a jogi képvisellel kapcsolatos ügyvédi munkadíjból álló - költség összegét helyesen állapította meg. A felperes fellebbezésében sem adott elő olyan tény vagy körülményt, amely a megállapított perköltség összegének mérséklését indokolná.

A felek által nem vitatottan az alperes és jogi képviselője között az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás nem volt. Ezért az Imr. 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét az Imr. 3. § (2)-(6) bekezdésében foglalt szabályok figyelembe vételével állapítja meg. Az Imr. 2. § a-c) pontjai a pertárgy értéken alapuló munkadíj számítás módját tartalmazzák, melyhez elsődlegesen a per tárgyának értékét kell meghatározni. Jelen esetben a pertárgyérték a felperes által az alperestől igényelt 139.806.835,- Ft tökeösszeg (Pp. 24. § (1) bekezdés, 25. § (4) bekezdés).

Az Imr. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 10.000.000,- Ft-ig terjedően 5 % felszámításával 500.000,- Ft, a 3. § (2) bekezdés d) pontja alapján 10.000.000,- Ft-tól 100.000.000,- Ft-ig terjedő (tehát jelen esetben 90.000.000,- Ft után számítható) további 3 %-os aránnyal 2.700.000,- Ft, míg a 3. § (2) bekezdés c) pontja szerint 100.000.000,- Ft-ot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pont szerint meghatározott munkadíj és a 100.000.000,- Ft feletti összeg 1 %-a, de legalább 1.000.000,- Ft jelen esetben 398.000,- Ft felszámítása lehetséges, tehát összesen 3.598.000,- Ft ügyvédi munkadíj megállapítását teszik maximálisan lehetővé.

Az Imr. 4/A. § (1) bekezdése szerint a megállapított ügyvédi díj az áfa összegét nem tartalmazza, azt a díj összegén felül kell feltüntetni. Ezt figyelembe véve a felperes által fizetendő, elsőfokú bíróság

által megállapított munkadíj nettó összege 1.574.800,- Ft, míg az Imr. szerint megállapítható maximális ügyvédi munkadíj nettó 3.598.000,- Ft lehetne.

Az elsőfokú bíróság is utalt arra ítéletében, hogy mérsékelte az Imr. szerint megállapítható ügyvédi munkadíj összegét, az Imr. alapján a maximálisan adható ügyvédi munkadíj 44 %-ának megfizetésére kötelezte a pereszes felperest.

A fellebbezés alapján az ítéletábra megjegyzi, hogy helyes az a fellebbezési hivatkozás, hogy a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegének mérséklését az Imr. 3. § (6) bekezdése lehetővé teszi. Eszerint akkor mérsékelheti a munkadíj összegét a bíróság, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, a bíróság a munkadíjat az ügy bonyolultsága esetén ugyanakkor magasabb összegben is megállapíthatja. Mindkét esetben azonban mindezt a bíróság indokolni köteles. Az elsőfokú bíróság azzal az indokkal mérsékelte az ügyvédi munkadíj összegét, hogy a csökkentett mértékű ügyvédi munkadíj áll arányban az alperes jogi képviselője által végzett tevékenységgel. A fellebbezési hivatkozás kapcsán az ítéletábra megjegyzi, a szokatlanul magas perérték (jelen esetben 139.806.835,- Ft) az ellenérdekű felet képviselő ügyvéd számára a perítél során jóval nagyobb felelősséget jelent, ezt a részére megállapítandó munkadíjban értékelni kell, és figyelembe kell venni a per bonyolultságát is (BH1995.300.). További lényeges szempont, hogy a perbeli ügyvédi tevékenység munkaigényességéhez tartozik az is, hogy a keresetre vonatkozó részletes írásbeli ellenkérelem elkészítéséhez az alperest képviselő ügyvédnek az előzményi eljárások - ...G.../2014., Gf.../2016. - anyagát is át kellett tanulmányoznia. Ehhez képest bár kétségtelen, hogy a ...G.../2017. szám alatt indult per az első tárgyaláson - amelyen alperesi képviselő jelen volt - szünetelőbe került és a folytatódó eljárásban tartott további négy tárgyaláson az alperes képviselője csupán a 2018. június 4-i tárgyaláson jelent meg, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a beavatkozás megengedését követően a felperesi beavatkozó álláspontjának ismeretében a ...G.../2008/15. szám alatt újabb írásbeli ellenkérelmet is előterjesztett. Mindezek alapján nem vitatható, hogy az alperes jogi képviselője aktívan eljár, a per során a szükséges nyilatkozatokat megtette, az ahhoz szükséges iratokat áttanulmányozta.

Mindezeket egybevetve az ítéletábra úgy értékelte, hogy az elsőfokú bíróság helyes arányban mérsékelte az ügyvédi munkadíj összegét és annak további mérséklése nem indokolt.

A fellebbezés alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, az ítéletábra a megfellebbezett rendelkezést a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megfizetni (Pp. 78. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés).

A másodfokú eljárásban nyertes alperes írásbeli fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, melyre figyelemmel az ítéletábra a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a részére az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget állapított meg, amelynek összegét az Imr. 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg. Az összes meghatározásakor figyelembe vette a fellebbezési pertárgy értékét (2.000.000,- Ft) és azt, hogy az alperes jogi képviselője írásban fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

Szeged, 2019. március 7.

. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Béri András s.k.  
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.  
táblabíró

